

GODOVI ● PRAZNIKI ● SVETE MAŠE

6. VELIKONOČNA NEDELJA - 17. maj 2020

Nedelja turizma; Jošt, puščavnik

Ob 8.00: za žive in pokojne župljane

Ob 10.00: + Andrej Pogačnik

Ponedeljek: 18. 5. 2020

Feliks Splitski, mučenec - prošnji dan

Ob 7.00: prošnja maša za Orle

Ob 18.30: + Ana Miklič, 7. dan po pogrebu

Torek: 19. 5. 2020

Peter Celestin, papež - prošnji dan

Ob 7.00: prošnja maša za Lavrico

Ob 18.30: + Mihaela Dremelj, 7. dan po pogrebu

Sreda: 20. 5. 2020

Bernardin Sienski, duhovnik - prošnji dan

Ob 7.00: prošnja maša za Rudnik

Ob 18.30: + Dragi Nebec, obletna

Četrtek: 21. 5. 2020

GOSPODOV VNEBOHOD

Timotej, diakon, mučenec

Ob 10.00: + Viktorija Vončina in vsi pokojni iz družine Vončina

Ob 18.30: + Vladislav Dovč, po namenu Ivana Ahlin z družino

Petek: 22. 5. 2020

Julija (Julka), mučenka

Ob 18.30: + Marija Modic, 5. obletnica smrti

Sobota: 23. 5. 2020

Servul (Socerb) Tržaški, mučenec

Ob 18.30: + Janko Hribar in + sestra Mima Gregorič

7. VELIKONOČNA NEDELJA - 24. maj 2020

Marija Pomočnica kristjanov - Marija Pomagaj

Ob 8.00: + Fanika Popit in vsi pokojni iz družine Zupančič

Ob 10.00: za žive in pokojne župljane

Marija Pomagaj

Župnija

Sv. Simona in Juda Tadeja

Ljubljana Rudnik

OZNANILA

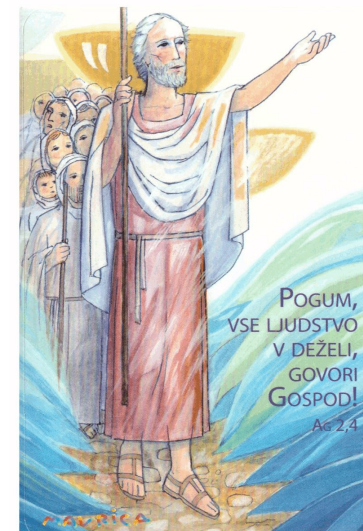
Od 17. do 24. maja 2020

Pogum, vse ljudstvo v deželi!

Jezusov pogum izvira iz Boga, ki ga je imenuje oče. V nekaj dneh bomo praznovali njegovo vrnitev domov k Očetu. Dnevi se v našem izročilu imenujejo prošnji dnevi: trije dnevi, na katere Jezusu pred njegovim vnebohodom še enkrat prinesemo in damo s seboj najpomembnejše potrebe in želje. Posebni poudarki prošnjih dnevov so vse do zdaj na "miru, pravičnosti in ohranjanju stvarstva". In kaj po Vašem prepričanju nujno sodi v Jezusovo prtljago? Ko bo "pri Očetu", kaj bi moral imeti pred očmi v "spomin" na nas?

Ko se Jezus vrača k Očetu, ne vzame s seboj vsega, kar je prinesel. En kovček tako rekoč pusti tukaj, pove evangelij: v njem so njegove zapovedi, ki nam pomagajo, da ljubezen živimo in da ostanemo v njegovi ljubezni. In da bi v tem uspevali, hoče, ko bo pri Očetu, izviru in cilju vsega upanja, prositi Očeta, da nam pošlje "Tolažnika", "Duha resnice" (Jn 14,15-21). Tako pomembno mu je, da njegov slog življenja in ljubezni na svetu ostane in se prenaša naprej.

"Očka, kako to narediš, da preneseš vero?", vpraša najstnik. "Govôri samo, kadar si vprašan, toda živi tako, da te bodo vpraševali!", svetuje Paul Claudel, ki je kot diplomat preko 40 let deloval na treh celinah in živel kot katoličan. "Gospoda Kristusa slavite v svojih srcih" (1 Pt 3,15-18), pa pravi pisec Petrovega pisma v prepričanju, da srce, ki je napolnjeno s Kristusom, zmore prenesti veliko težkega, in nič mu ne more vzeti upanja, ker ve, da je Kristusov. To upanje pa ne ostaja skrito, izžareva, da so "osramočeni tisti, ki sramotijo vaše lepo življenje v Kristusu".

Izdal: Župnijski urad Ljubljana Rudnik **Odgovarja:** Lojze Zupan, župnik

Tel.: 01/420 21 36; **GSM:** 041/515 030; **Splet:** www.zupnijarudnik.si

TRR NLB: SI56 020580262293859

☼ **Pred nami so prošnji dnevi pred praznikom Gospodovega vnebohoda** . Že od nekdaj so verni ljudje, ki so veliko bolj živeli povezano z naravo, čutili tudi odvisnost od Boga in potrebo, da ga nemočni pred neurjem, pozebo, sušo in drugimi naravnimi nesrečami prosijo za varstvo, sedaj pa še posebej pred smrtonosno nalezljivo boleznijo koronavirus. V ta namen lepo vabljeni k prošnjim mašam, ki bodo za vse tri kraje naše župnije: Orle, Lavrico in Rudnik on 7. uri zjutraj. Gotovo se zavedate, da smo vsi odvisni od Božjega varstva in blagoslova, zato vas tudi pričakujemo pri prošnjih mašah.

☼ **V četrtek, 21.maja praznujemo Gospodov vnebohod**. Maša bo ob 10. uri in ob 18.30 s šmarnicami. Zdaj imamo, hvala Bogu, zopet možnost priti v cerkev in skupno obhajati bogoslužje. Če se vsi vestno držimo predloženih varnostnih ukrepov, sem prepričan, da se nam ravno v cerkvi ni treba bati okužbe, vrhu tega lahko z gotovostjo računamo na Božje varstvo. Tako smem zopet vabiti k maši in v tej drugi polovici lepega maja k šmarnicam, posebej otroke. Naj pohvalim starše, ki s svojimi otroki pridno hodijo k šmarnicam od začetka. Najstnik je presenetil svojega očeta z vprašanjem, kako to narediš, da preneseš vero. Kot prvo mu je oče povedal, da z njegovo mamo poskušata skupaj z njimi (otroki) hoditi k bogoslužju v cerkev in v pravem duhu obhajati praznike. In sin je ugotovil, da je to "čisto normalno", kakor nogometni trening, s katerega sta se vračala. Torej, da bi lahko prenesli vero in nenazadnje tudi uspevali v športu, naj bo hoditi v cerkev ali trenirati tudi za vas nekaj "čisto normalnega". Potem boste imeli tudi čas in uspeh.

"To je moja zadnja beseda!" - Kadar je mama to rekla, ni bilo nobenega "ampak".

"Ljubi!" - To je Jezusova zadnja beseda. Mi pa ničkolikokrat rečemo "ampak"; zaradi tega je ta svet tako hladen, tako surov, tako brez srca in duha. Starejša gospa

Ko prejmemo Sveto Obhajilo, ne hranimo samo našega osebnega odnosa s Kristusom in njegovim Očetom; po daru **Evharistije** smo sposobni spoznati, da je Obhajilo odprto povabilo in da smo tako povezani z našimi brati in sestrami, zbranimi okrog oltarja in resnično z onimi, ki so odšli pred nami v upanju na večno življenje. To nas spomni, zakaj je češčenje

Božje Matere in svetnikov tako pomenljivo. Če imamo izkušnjo globoko kot mlada mama z neozdravljivo boleznijo, ki je prosila za prvo Obhajilo svoje hčerke, da bi lahko bila zraven preden umre, potem vidimo Kristusov dar in njegovo obljubo v popolnoma novi luči. Bolj jasno razumemo, kaj nam Kristus daje; kako smo vsi resnično eno z Njim in njegovim Očetom v moči Svetega Duha. Prejem prvega Obhajila hčerke naredi Jezusovo obljubo "Ne bom vas zapustil sirot" po materini smrti še bolj rezko. In tudi tisto od prejšnje nedelje: "Odhajam, da vam pripravim prostor, in v hiši mojega Očeta je veliko bivališč".

"Naj vam Oče našega Gospoda Jezusa Kristusa da razsvetljene oči srca, da bi vedeli, v kakšno upanje vas je poklical" (Ef 1,18).

Gospodov vnebohod je praznik upanja in veselja. Bog, ki je odkupil svet in obljubil stvarstvu novo nebo in novo zemljo, izpolnjuje obljubo večne prihodnosti.

Jezusov vnebohod je obljuba dediščine vsem, ki verujejo vanj. Lahko vstopimo v skrivnost Kristusove smrti, vstajenja in povzdignjenja na Očetovo desnico.

Ko se Jezus vzdigne v nebo, je skušnjava, da bi mislili, da nas je zapustil. Bolj imamo pred očmi odsotnost kot prisotnost. Vendar je skrivnost tega praznika v tem, da gre bolj za prisotnost kot odsotnost. Jezus se vzdigne na Očetovo desnico. Sveti Duh je poslan v naša srca, da bi lahko odgovorili na Božje povabilo in sledili Jezusu, ki je pot, resnica in življenje. Kristus ostaja vedno navzoč po Svetem Duhu in hodi z nami skozi to življenje. Bliže nam je kot mi sami sebi. Kristus ostaja navzoč v svojem telesu, ki je Cerkev. Daje nam svojo besedo v Svetem pismu in izročilu Cerkve. Najbliže pa nam je v svojem telesu in svoji krvi v Svetem Obhajilu. Danes se lahko prej radujemo v njegovi prisotnosti kot objokujemo njegovo odsotnost. Njegovo zadnje naročilo učencem je, naj gredo in razširijo evangelij do skrajnih mej sveta. Pri krstu smo postali člani Cerkve, udje tega Kristusovega telesa, poklicani za njegove priče v naši deželi in dediči obljube nebes.

Gospodov vnebohod nas pripravlja na binkošti, ko obhajamo izlitje Svetega Duha. On nas navdihuje in priganja, da iščemo poti za širjenje evangelija. Pogosto je to pričevanje za ljubezen, ki jo živimo v naših družinah in majhni koraki, ki gradijo boljše odnose in življenjske pogoje. Na ta način smo Kristusovi misijonarji. Poklicani smo, da prenesemo vero. Beseda upanja, beseda poguma, majhni koraki ljubezni, vse to daje upanje in govori o obljubi, v katero verujemo. Resnično, Gospodov vnebohod je praznik, ki se ga lahko veselimo skupaj z velikim oblakom prič, ki so odšle pred nami in sledile Jezusu - na zemlji in v nebesa.

Ljubi Božje celotno stvarstvo kot celoto in sleherno posamezno zrno (peska) v njem. Ljubi vsak list, vsak žarek Božje svetlobe. Ljubi živali, rastline. Ljubi vse!

Kadar ljubiš vse in vsako posameznost, začutiš božansko skrivnost v stvarih. Kadar boš to enkrat začutil, boš dan za dnem boljše razumel in končno ljubiš ves svet z vseobsegajočo ljubeznijo.

Fjodor Dostojevski